

ЗАКОН О ПОВЛАСТИЦАМА У УНУТРАШЊЕМ ПУТНИЧКОМ САОБРАЋАЈУ ИНВАЛИДНИХ ЛИЦА

(Сл. гласник РС бр. 22/93 , 25/93 , 101/05)

Пречишћен текст закључно са изменама из Сл. гл. РС бр. 101/05 које су у примени од 29/11/2005.

(измене у чл.: 12 .)

Члан 1.

Слепа лица и лица оболела од дистрофије и сродних мишићних и неуромишићних болести, плегија, церебралне и дечје парализе и мултиплекс склерозе, са пребивалиштем у Републици Србији, као и њихови пратиоци имају право, под условима утврђеним овим законом, на повластице, у унутрашњем путничком саобраћају на територији Савезне Републике Југославије, уколико то право не могу остварити по прописима из области борачке и инвалидске заштите.

Члан 2.

(1) Слепим лицем, у смислу овог закона, сматра се лице које на бољем оку са корекцијом има оштрину вида мању од 10% а видно поље сужено на 20 степени и мање.

(2) Лицом оболелим од дистрофије и сродних мишићних и неуромишићних болести, плегија, церебралне и дечје парализе и мултиплекс склерозе, у смислу овог закона, сматра се лице коме је по основу тих болести утврђена II категорија инвалидности или призната потреба за помоћ и негу другог лица, у складу са законом.

Члан 3.

(1) У унутрашњем путничком саобраћају, слепо лице и лице оболело од дистрофије и сродних мишићних и неуромишићних болести, плегија, церебралне и дечје парализе и мултиплекс склерозе (у даљем тексту: инвалидно лице) има у току једне календарске године право на шест путовања са повластицом у износу од:

- 1) 75% од редовне цене за путовања железничким, друмским и поморским, односно речним саобраћајем;

2) 50% од редовне цене превоза за путовање ваздушним саобраћајем.

(2) Једним путовањем у унутрашњем путничком саобраћају сматра се одлазак из полазног у одредишно место (вожња у одласку) и повратак из одредишног у полазно место (вожња у повратку).

Члан 4.

(1) Пратилац има право на бесплатну возњу у железничком, друмском и поморском, односно речном саобраћају и на повластицу од 50% редовне цене возње у ваздушном саобраћају, у случајевима кад прати инвалидно лице, путује по то лице или се враћа после праћења таквог лица.

(2) Ако је пратилац инвалидног лица друго инвалидно лице, нема право на повластицу као пратилац по одредбама овог закона.

Члан 5.

Инвалидно лице и његов пратилац имају право на повластице из чл. 3. и 4. овог закона за превоз у било ком разреду, односно класи, у возу (пословни, експресни, брзи и путнички), односно на броду, као и за економску класу у авиону.

Члан 6.

(1) Право на повластицу инвалидно лице остварује на основу књижице за повлашћену возњу коју издаје: Савез слепих и слабовидих Србије за слепо лице, Савез удружења дистрофичара Србије за лице оболело од дистрофије и сродних мишићних и неуромишићних болести, Савез параплегичара и квадриплегичара Србије за лица оболела од параплегије и квадриплегије, Савез за церебралну парализу, дечју парализу и плегије за лице оболело од церебралне парализе, дечје парализе и плегије и Друштво мултиплекс склерозе Србије за лице оболело од мултиплекс склерозе.

(2) Право на повластицу пратилац инвалидног лица остварује на основу објаве за бесплатну возњу, односно објаве за повлашћену возњу коју издају одговарајуће организације из става 1. овог члана.

(3) Књижица, односно објава за повлашћену возњу из ст. 1. и 2. овог члана јавне су исправе.

(4) Садржину и образац књижице, односно објаве из става 3. овог члана прописује министар надлежан за социјална питања.

Члан 7.

(1) Организације из члана 6. овог закона воде евиденцију о издатим књижицама и објавама.

(2) Евиденција о издатим књижицама, односно објавама, садржи број књижице, односно објаве, име и презиме корисника, својство корисника и датум издавања књижице, односно објаве.

Члан 8.

(1) Послове из чл. 6. и 7. овог закона организације из члана 6. овог закона обављају као поверене послове.

(2) Надзор над обављањем поверених послова из става 1. овог члана обавља министарство надлежно за социјална питања.

Члан 9.

Средства за остваривање права на повластице по одредбама овог закона обезбеђују се у буџету Републике.

Члан 10.

(1) Превозник чије је седиште у Републици Србији подноси захтев за накнаду у висини повластице, са одговарајућом документацијом, министарству надлежном за социјална питања.

(2) Када превоз обавља превозник чије је седиште ван територије Републике Србије, инвалидно лице, односно његов пратилац, остварује право на повластицу подношењем захтева за накнаду у висини повластице, са одговарајућом документацијом, министарству надлежном за социјална питања.

Члан 11.

Министар надлежан за социјална питања ближе ће прописати начин остваривања права на повластице из овог закона, као и садржину захтева и одговарајућу документацију из члана 10. овог закона.

Члан 12.

Одговорно лице у организацији из члана 6. овог закона, које изда књижицу, односно објаву, за повлашћену вожњу супротно одредбама овог закона, казниће се за прекршај новчаном казном у износу од **2.500 до 50.000 динара**.

Члан 13.

(1) Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о повластицама у унутрашњем путничком саобраћају слепих лица и њихових пратилаца ("Службени гласник СРС", бр. 6/79, 30/79, 48/79 и 17/87) и прописи донети на основу тог закона.

(2) За остварена путовања са повластицом у смислу прописа из става 1. овог члана до дана ступања на снагу овог закона средства се обезбеђују под условима и на начин одређен тим прописима.

Члан 14.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".